

werkzame bureau dat doel dienen na te streven. Daarbij zullen hoofdbestuur en algemeene voorzitter te beter de leiding in handen houden, onafhankelijker zijn van dat bureau, naarmate zij beter weten, wat zij willen, m. a. w. naarmate zij meer steunen op een, hun bij optreden duidelijk voor den geest staand, program.

Om een in dit ópzicht homogeene hoofdbestuur te verkrijgen is het noodig, dat de leden, die het hoofdbestuur benoemen, weten, wien zij kiezen en waarom zij hun uitverkorene naar het centrum zenden, en daartoe behoort „de Maatschappij” iets anders voor de leden te zijn, dan „een vage abstractie, van wier bestaan en inrichting (en hooger doel) zij zich nauwelijks rekenschap geven”. Dat dit thans zoo is, heeft DE HAAS volkomen terecht opgemerkt en veranderen zal dat eerst, wanneer meer, dan tot nu toe geschiedt, het streven der Maatschappij en de vraagstukken, waarmede zij zich bezig dient te houden, den leden worden toegelicht. Daarbij zal dan ook duidelijker uitkomen, dat de Maatschappij, hoewel in zich omsluitend organisaties voor vakbelangen, als laatste en hoogste doel de bevordering nastreeft van het volkswelzijn. Vandaar de drang van het hoofdbestuur naar een, al of niet met de afleveringen van het *Ned. Tijdschrift* gebundeld, eigen orgaan. Wel neem ik, als collega DELPRAT zegt, dat het *Tijdschrift* steeds aan alle wenschen is tegemoetgekomen, voor zoover het hoofdbestuur die heeft geuit, zulks onmiddellijk aan, maar ik kan mij denken, dat de overweging gast te zijn in het huis van een ander, het hoofdbestuur er toe heeft gebracht wenschen niet te uiten, die het toch gaarne vervuld had gezien.

Ten slotte: ik heb te Amsterdam gestudeerd en ben er assistent geweest: „auch mir steht es geschrieben im Herz, gleich einer Braut”; daarom kan ik hier met meer gerustheid zeggen, dat ik in het minst niet inzie, waarom de Maatschappij te Amsterdam gevestigd moet blijven. In dezen tijd van wetgevenden arbeid op geneeskundig gebied is voortdurende voeling met de regeering noodig, te meer, daar de Maatschappij — zeer in het belang van haar eenheid — er niet naar streeft, personen uit haar midden in de regeeringscolleges zelf te doen plaats nemen en daaruit volgt, dat haar zetel het beste wordt opgeslagen daar, waar dat contact het gemakkelijkst verkregen wordt, waar zij zich het beste kan laten hooren: in den Haag.

Maastricht, 26 Mei 1920.

A. H. J. HINTZEN.

II.

Collega SIKKEL keurt scherp af, wat ik onlangs in het *Tijdschrift* schreef. Waarom? Het is toch de naakte waarheid. Ik bestreed niemand in dat stukje; ik waarschuwde alleen en geloof ook nu nog het hoofdbestuur hiermee een dienst te bewijzen. Het van daag: Hosannah en morgen kruisigt hem! is óók meer vertoond. Alleen bezonnen oordeel kan onze Maatschappij van dienst zijn. SIKKEL is toch zeker nuchter genoeg om wel te weten, dat de voorstellen van het hoofdbestuur, nu ja, gelezen zijn eens op een keer door de leden en dat er wat is blijven hangen van $\frac{1}{2}$ —1 pCt., van een directeur-generaal en andere mandarijnen, van den Haag, van het *Tijdschrift*; maar dat maar enkelen de voorstellen plus toelichting plus alle ingezonden stukken aandachtig hebben bestudeerd. Beslist dus een vergadering alleen na een inleidende rede van SIKKEL en na zijn antwoord op gestelde vragen (die volgens hem in Utrecht het pluimpje „deugdelijk” hebben verdiend), dan acht ik dit een gevaar . . . en hier-tegen meende ik goed te doen te waarschuwen.

Bestrijden deed ik het voorstel B tegenover SIKKEL te Utrecht. In het *Tijdschrift*, waren er al zoovelen aan het woord geweest en hoe? en wie? DE JAGER, KOCH, BURGER VAN RIJNBEEK, VAN BRUGGEN, BROCX, enz., dat ik *hiervoor* geen plaats wilde vragen. Ook nu zal ik deze redenen niet ontvouwen, doch alleen aanduiden.

10. Een goed deel van het te vele werk van het hoofdbestuur moet als het werk der adviseerende commissies worden beschouwd en deze kunnen zoo noodig uitgebreid worden of de tegenwoordige leden hooger gehonoreerd.

20. Een ander deel kan door uitbreiding van het bureau van den secretaris verricht worden.

3°. De betaalde bestuurder, aan wien wij vastzitten, zal, hoe deugdelijk thans ook, verstarren, en door zijn huiselijk verkeer met de departementen, misschien een geschikte boodschapjongen voor opvolgende ministers worden; maar allermint een krachtig strijder voor de belangen, die de Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst voorstaat, behoeven te zijn; *deze zijn veel en veel beter toevertrouwd aan de leden der Maatschappij en hun vertegenwoordigers in het hoofdbestuur*; dezen houden hun frisschen geest door de dagelijksche aanraking met de praktijk, dezen weten ook beter wat *belangrijke* dingen zijn en welke niet. Meent men, dat er werkelijk in de buurt van de regeering een geneeskundige noodig is, wenu laat onze Maatschappij trachten een flink vertegenwoordiger naast die der andere artisten in de Kamer te krijgen — geen politiek persoon zooals het tegenwoordige geneeskundig Kamerlid of wijlen BLOOKER, neen — een neutraal mensch als de heer TER HALL, Misschien komt er bij een volgende verkiezing wel een lijst van de „intellectueelen” en is daar een plaats bij voor ons. Ik voor mij acht het paalen voor de zwijnen.

4°. Ik ben overtuigd, dat geen eerste klas krachten naast dien blijvenden leider willen vóórzitten.

5°. Ik vrees, dat vele leden 1 pCt. van hun bruto-inkomen beter meenen te zullen kunnen besteden, dan door dit aan den penningmeester der Maatschappij ter hand te stellen.

Dit zijn mijn bezwaren, ook reeds voor een deel door anderen gevoeld en geuit.

Loenen a/d Vecht, 27 Mei 1920.

L. L. POSTHUMA.

III.

In de laatst gehouden vergadering van de afdeling Alkmaar en O. is de volgende motie aangenomen en ter kennis gebracht van het hoofdbestuur:

„De afdeling Alkmaar en Omstreken van meening, dat zij niet voldoende is voor-
„gelicht ten opzichte van de hoofdbestuursvorstellen, noodigt het hoofdbestuur uit
„ten spoedigste te publiceeren: 1°. een behoorlijke begrooting van onkosten, die de
„voorgestelde wijzigingen met zich brengen en 2°. een ontwerp-aanstelling en ontwerp-
„instructie voor de nieuw te benoemen (hoofd)ambtenaren.

„Mocht het hoofdbestuur met het oog op het korte tijdsverloop tot de algemeene
„vergadering hieraan niet kunnen voldoen, dan noodigt de afdeling Alkmaar en O.
„het hoofdbestuur uit de voorstellen wel in discussie te brengen, maar de beslissing
„er over uit te stellen tot een buitengewone algemeene vergadering na genoemde
„punten te voren behoorlijk aan de afdelingen toegelicht te hebben”.

Afschrift van deze motie is gezonden aan alle afdelingen met verzoek om instemming te betuigen (vóór 22 Juni).

Secretarissen, die door onnauwkeurigheid van naamlijst of jaarboekje geen schrijven van mij hierover ontvangen hebben, worden beleefd verzocht dit bericht in het *Tijdschrift* als aan hen gericht te beschouwen.

Alkmaar,
28 Mei 1920.

J. DEGENAAR,
secretaris afdeling Alkmaar en O.

DE HERVORMING ONZER MAATSCHAPPIJ.

Een collega ten plattelande schrijft mij het volgende:

„In het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van Zaterdag 22 Mei j.l. schrijft ge: „dat de plannen slechts met een heffing van 1 pCt. van het bruto-inkomen kunnen worden uitgevoerd”. Dit is overeenkomstig de voorstellen van het hoofdbestuur. Nu komt het vele collegae en mij hoogst onbillijk voor, dat deze heffing van het *bruto-inkomen* zal geschieden. De een doet zijn praktijk per fiets, de ander per auto, de een heeft geen, de ander wel een apotheek, met of zonder assistentie. Dit zijn factoren, die van grooten